

ADVENTNÍ NEŠPORY U SALVÁTORA

3. adventní neděle
17. prosince 2017 od 19 hodin

Zpívá Salvátorský pěvecký sbor pod vedením Marie Vojáčkové, hraje: barokní ansámbl ve složení: housle - Lenka Malá, Vít Nermut; viola - Kateřina Trnavská; violoncello - Kryštof Cejp; kontrabas - Matyáš Berdych; cembalo - Markéta Čechová; trubky: Petr Bárta,

Miroslav Fejfar; tympány: Ondřej Tengler;
na varhany hraje: Jan Růžek
Slovo Lýdie Mamulová

Introit:

Jak líbezné je, když po horách jdou nohy toho, jenž poselství nese a ohlašuje pokoj, jenž nese dobré poselství a ohlašuje spásu, jenž Sijónu hlásá: "Tvůj Bůh kraluje!" (Iz 52,7)

Čtení Bible: Marek 8,27-38 Kdo je Ježíš

Ježíš se svými učedníky vyšel do vesnic u Cesareje Filipovy. Cestou se učedníků ptal: "Za koho mě lidé pokládají?" Řekli mu: "Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a někteří za jednoho z proroků." Zeptal se jich: "A za koho mne pokládáte vy?" Petr mu odpověděl: "Ty jsi Mesiáš." I přikázal jim, aby nikomu o něm neříkali.

A začal je učit, že Syn člověka musí mnoho trpět, být zavržen od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a po třech dnech vstát. A mluvil o tom otevřeně. Petr si ho vzal stranou a začal ho kárat. On se však obrátil, podíval se na učedníky a pokáral Petra: "Jdi mi z cesty, satane!; tvé smýšlení není z Boha, ale z člověka!"

Zavolal k sobě zástup s učedníky a řekl jim: "Kdo chce jít se mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne. Neboť kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však přijde o život pro mne a pro evangelium, zachrání jej. Co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svůj život? Zač by mohl člověk získat zpět svůj život?"

Georg Friedrich Händel

Mesiáš

z díla zazní výběr:

1. He shall feed His flock like a shepherd (Iz 40,11)

Jako pastýř pase své stádo,
beránky svou paží shromáždí uje,
v náručí je nosí,
březí ovečky šetrně vede.

2. Pifa („pastorální symfonie“: instrumentální)

3. And the Glory, the Glory of the Lord shall be revealed (Iz 40, 5)

Sláva, velikost Hospodina zjevena bude,
všechno tvorstvo spolu to spatří,
neboť Bůh náš svou věrnost prokázal.
(český text R. Schiller)

Kázání:

Děťátko v jeslích, oslava lidství, lidství vstřícného, plného hřejivé lásky, pravdy, radosti, pokoje a dobré naděje. Kde se vzalo toto lidství? V dějinách národů se o něm moc nemluví. Nesamozřejmost Ježíšova lidství nás vede k samotnému Bohu.

Händelovo oratorium, do kterého jsme se zaposlouchali je oslavou narození života, smrti a vzkříšení nazaretského Ježíše řečeného Kristus, tedy Mesiáš, Bohem korunovaný Král, Zachránce, Spasitel. Jak lidé Ježíše vnímají? Za koho ho pokládali jeho vrstevníci? S jakým očekáváním se s ním setkávali? Co vlastně chtěl dokázat a co prosadil?

Na přímý Ježíšův dotaz: "**Za koho mě lidé pokládají?**" odvážně odpovídá jeho učedník Petr: "ty jsi Mesiáš."

Toto Petrovo vyznání si církve velmi považuje a všechny papeže dodnes považuje za jeho nástupce. Ale zdá se, že sám Petr svému vyznání moc nerozuměl.

Kam Petrovy úvahy směřují ví Ježíš. Mesiáš je v Petrových očích král, který vyvede Izraele z otroctví římské nadvlády. Král, který se prosadí a všechno bude jak má být, nastolí království spravedlnosti a zařídí, aby z Izraele zmizely pohanské modly a lidu se dobře vedlo.

Ježíš Petrovu očekávání rozumí. Umí si představit, jak velice touží po svobodě, ale současně ví, že politická svoboda je málo a k záchraně člověka nestačí. On přináší jiné nové osvobození, svobodu, která prostupuje celým lidským nitrem. Dotýká se lidské podstaty a smyslu lidské existence.

Vědomě na sebe bere úkol Mesiáše, ale dává mu jiný obsah než jak mu rozumí učedníci. Ježíš své poslání, své Mesiášství přijímá jako

Boží dar člověku vrátit mu pravou tvář. Proto říká, mé království není z tohoto světa. Vede své učedníky k pochopení co je Boží vůle a na čem v životě záleží a to napříč svobodě fyzické.

Ježíš se nebojí podívat se tváří v tvář svému poslání. Titul Syn člověka není jen určitý bohoslovecký obrat. Ježíš jako Syn člověka vypovídá o skutečném lidství, o Bohem stvořeném lidství, o lidství, které bylo napočátku u Boha, kterému se lidé zpronevěřili, které ztratili. Ježíš se dívá na toto lidství a vidí, že musí mnoho trpět, zemřít a vstát. A mluvil o tom otevřeně, píše evangelista Marek.

Tato jemná, skoro nenápadná zmínka o Ježíšově otevřenosti je pro nás nesmírně cenná k pochopení Ježíšova postoje, jeho odhodlání a zřejmé tvrdohlavosti vůči představitelům politické i náboženské moci. Nebojí se vidět utrpení a setkat se s ním. Ježíš spoléhá na Hospodina, v tom je jeho síla. Proto tak radikálně a tvrdě odmítá Petrovo chlácholení a napomínání. Z Petra mluví pokušitel, satan, kterého Ježíš dobře zná z pokušení na poušti. Petr ještě nechápal dopad Ježíšova mesiášství.

Dnešní matky říkávají svým dětem, když mají podstoupit nějaký zákrok u lékaře, nedívej se tam. Ale je zjištěno, že bolest je daleko menší, když se člověk na svou ránu dívá, když vidí a sleduje své tělo, svou ruku, nohu, která trpí. Jistě to platí i o duši.

Petr Ježíše káral za jeho odhodlání trpět, za jeho otevřenost s jakou počítal se smrtí. Podle Petra to k Mesiáši nepatří, ale **Ježíš není král s korunou a poctami králů tohoto světa, je králem pravého lidství, králem denního lidského zápasu.**

Asi budete znát z vlastní zkušenosti utěšování některých lidí, když říkají: "Neber si to tak, to nic není, to bude dobré" a přitom sami

víte, že to dobré nebude. Je těžké si připustit vážnost zkoušky, která mě potkala.

Ježíš nám prošel cestu k Bohu i svým přístupem k těžkým věcem, k bolesti, utrpení, k pravdivosti ve své osobní situaci. Jde o hlubokou vážnost života, o hranici mezi spasením a prohrou. Nemluvím teď o věčnosti, tam dohlédnout neumíme ani nemůžeme. Mluvím o tom, co prožíváme den ze dne. A jestli nás nese víra nebo se propadáme do beznaděje a rezignace. Jestli ještě doufáme nebo jsme to už vzdali. Jestli je nám Ježíš obrazem vítězného proplouvání životem nebo oporou a nadějí tak často prohrávaného zápasu s utrpením.

Dívat se na své rány

Ten kdo se dokáže dívat na své rány, na svou bolest, možná na svůj osud, možná na své problémy reálnými očima jako na své tělo, tomu se bolest umenšuje. Jeho jho může být lehké. Nemáme záruku, že právě zítřejší bolest ustojíme, že tento den zvítězíme, ale máme Ježíšovou krví stvrzenou Boží lásku a přízeň. A s touto jistotou se dají zvládnout všechny nástrahy světa. Zpívejme s Händlem: Pozdravme narození Páně, Syn je dán lidem k záchraně, jeho jizvami jsme uzdraveni. Haleluja, haleluja, Pán Bůh náš všemohoucí kraluje. Amen.

4. For unto us a child is born (Iz 9,5)

Pozdravme narození Páně,
Syn je dán lidem k záchraně,
knížectví položeno na Jeho rámě, na jeho rámě.
Jména má tato míti: Předivný, Veliký, náš silný Bůh, celé věčnosti
Otec a Pokojný.
(český text R. Schiller)

5. Sinfonia

6. Surely He hath borne our griefs (Iz 53,4-5)

Byly to však naše nemoci, jež nesl,
naše bolesti na sebe vzal,
ale domnívali jsme se, že je raněn.
Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost,
trestání snášel pro náš pokoj,

7. And with His stripes we are healed (Iz 53,5)

jeho jizvami jsme uzdraveni.

8. All we like Sheep (Iz 53,6)

Bez pastýře, rozehnáni, my sami bloudili,
každý ztracen jen svou vlastní cestou šel.
Mnoho vin, mnoho vin Bůh sám nést pastýři uložil.
(český text R. Schiller)

9. Halellujah (Zjevení 19,6; 11, 15)

Haleluja, Haleluja
Pán Bůh náš všemohoucí kraluje.
On králů je všech král, králů král,
již všechna světa království vzal
Bůh a Kristus Pán.
On vládnout bude na věky věků, králů Král,
od věků na věky, a pánů Pán, haleluja!
(český text R. Schiller)

10. Worthy is the Lamb (Zjevení 5, 12-13)

Hoden jest Beránek,
ten obětovaný
přijmout moc,bohatství, moudrost,
sílu, poctu,

slávu i dobrořečení.

A všechno stvoření na nebi, na zemi, pod zemí
i v moři, všechno, co v nich jest, slyšel jsem
volat:

„Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi,
dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků!“

11. Amen

OTČE NÁŠ, který jsi v nebesích,
posvět' se jméno Tvé.

Přijď království tvé.

Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.

Chléb náš vezdejší dej nám dnes.

A odpust' nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.

A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Neboť tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen.

Požehnání

Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne
tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc.

Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život.

Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky.

Amen.

Společná píseň: 289 Bohu sláva bud' i čest

Georg Friedrich Händel byl potomkem Georga a Dorothy Händelových.

Mesiáš je anglickojazyčné oratorium, které složil Händel na biblický text sepsaný Charlesem Jennensem na základě Bible krále Jakuba a verze žalmů obsažené v Knize společných modliteb. Podle vlastních Händelových slov, „aby mohl svému novému národu nabídnout něco nového“ zkomponoval dílo, které se stalo snad nejnárodnějším ve všech anglicky mluvících zemích. Mesiáš měl premiéru 12. dubna 1742 s velkým úspěchem. Těchto několik měsíců v Irsku patřilo mezi Händelova nejšťastnější období života.

Přebásnění salvátorského faráře R. Schillera zpíval pěvecký sbor od 70. let 20. století pod jeho vedením a následně pod vedením jeho manželky Hany v chrámu U Salvátora.